

EBA/GL/2016/05

07/11/2016

Smernice

o komunikaciji med pristojnimi organi, ki nadzorujejo kreditne institucije, ter zakonitimi revizorji in revizijskimi družbami, ki izvajajo obvezno revizijo kreditnih institucij

1. Obveznosti glede skladnosti in poročanja

Vloga teh smernic

1. Dokument vsebuje smernice, izdane v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010¹. V skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 si morajo pristojni organi in finančne institucije na vsak način prizadevati za upoštevanje smernic.
2. V smernicah je predstavljeno stališče organa EBA o ustreznih nadzorniških praksah v Evropskem sistemu finančnega nadzora in o tem, kako bi bilo treba zakonodajo Unije uporabljati na določenem področju. Pristojni organi iz člena 4(2) Uredbe (EU) št. 1093/2010, za katere smernice veljajo, bi jih morali upoštevati tako, da jih ustrezno vključijo v svoje prakse (npr. s spremembo svojega pravnega okvira ali nadzorniških postopkov), tudi če so smernice namenjene predvsem institucijam.

Dolžnost poročanja

3. Pristojni organi morajo v skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 do 09.01.2017 organ EBA uradno obvestiti, ali ravnajo oziroma ali nameravajo ravnati v skladu s temi smernicami, ali pa mu sporočiti razloge za njihovo neupoštevanje. Če pristojni organi do tega roka ne bodo poslali uradnega obvestila, bo organ EBA štel, da jih ne upoštevajo. Uradna obvestila je treba poslati na obrazcu, ki je na voljo na spletni strani organa EBA, na elektronski naslov compliance@eba.europa.eu z navedbo sklica „EBA/GL/2016/05“. Predložiti jih morajo osebe, ki so pooblaščenice za poročanje o skladnosti v imenu svojih pristojnih organov. Organu EBA je treba sporočiti tudi vsako spremembo stanja glede upoštevanja smernic.
4. Uradna obvestila bodo v skladu s členom 16(3) objavljena na spletni strani organa EBA.

¹ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

2. Predmet urejanja, področje uporabe, naslovniki in opredelitev pojmov

2.1 Predmet urejanja

5. Te smernice v skladu s členom 12(2) Uredbe (EU) št. 537/2014² določajo zahteve za vzpostavitev učinkovitega dialoga med pristojnimi organi, ki nadzorujejo kreditne institucije (v nadaljnjem besedilu: pristojni organi oziroma kreditne institucije), na eni strani, ter zakonitimi revizorji in revizijskimi družbami, ki izvajajo obvezno revizijo navedenih institucij (v nadaljnjem besedilu: revizorji), na drugi strani.
6. Cilj teh smernic je olajšati nadzor nad kreditnimi institucijami s spodbujanjem učinkovite komunikacije med pristojnimi organi in revizorji.

2.2 Področje uporabe

7. Te smernice se uporabljajo za komunikacijo med pristojnimi organi in revizorji, ki nadzirajo oziroma izvajajo obvezno revizijo navedenih kreditnih institucij.
8. Smernice se nanašajo zlasti na komunikacijo med pristojnim organom in revizorjem ali revizorjem skupine določene kreditne institucije (komunikacija z določeno institucijo, kot je opisana v razdelku 5) ter na komunikacijo med pristojnimi organi in vsemi revizorji skupaj (skupinska komunikacija, kot je opisana v razdelku 6).
9. Te smernice ne posegajo v revizorjevo dolžnost poročanja, opredeljeno v členu 63(1) Direktive 2013/36/EU³ in členu 12(1) Uredbe (EU) št. 537/2014.

2.3 Naslovniki

10. Te smernice so namenjene pristojnim organom, kot so opredeljeni v členu 4(2)(i) Uredbe (EU) št. 1093/2010.

² Uredba (EU) št. 537/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o posebnih zahtevah v zvezi z obvezno revizijo subjektov javnega interesa in razveljavitvi Sklepa Komisije 2005/909/ES (UL L 158, 27.5.2014, str. 77).

³ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

2.4 Opredelitev pojmov

11. Če ni določeno drugače, imajo pojmi v teh smernicah enak pomen kot pojmi, uporabljeni in opredeljeni v Direktivi 2006/43/ES⁴, Uredbi (EU) št. 537/2014 in Direktivi 2013/36/EU. V teh smernicah se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

Poglobljena komunikacija	Komunikacija, ki poteka v primerih iz odstavkov 22 in 23, in sicer pogosteje, formalno in/ali dokumentirano, zato da bi se pridobila nadaljnja spoznanja o kreditni instituciji, kadar se izvaja ali je potrebno okrepljeno nadzorniško delovanje.
Pomembne informacije	Informacije, pridobljene v okviru nadzora ali obvezne revizije kreditne institucije, ki bi lahko spremenile ali vplivale na oceno ali odločitev pristojnega organa ali revizorja, ki te informacije uporablja za opravljanje svojih zadevnih nalog.
Informacije o instituciji	Informacije, ki se nanašajo na posamezno kreditno institucijo.
Informacije o sektorju	Informacije, ki se nanašajo na celotni sektor kreditnih institucij ali njegov del.
Poučeni posameznik	Oseba, ki dela za pristojni organ ali revizorja ter ima potrebno tehnično znanje, spretnosti in izkušnje v zvezi s posebnim obravnavanim vprašanjem.
Obveščeni posameznik	Oseba, ki dela za pristojni organ ali revizorja ter ima zadostne in posodobljene informacije o profilu tveganosti, velikosti in zapletenosti poslovanja kreditne institucije in v zvezi s posebnim obravnavanim vprašanjem.
Pooblaščen posameznik	Oseba, ki dela za pristojni organ ali revizorja in je pravno pooblaščen za delovanje v imenu njihove organizacije, da si lahko izmenjuje informacije in po potrebi sprejema ustrezne odločitve v zvezi s posebnim obravnavanim vprašanjem.
Vodja skupine za nadzor	Član osebja pristojnega organa, odgovoren za organizacijo in

⁴ Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS (UL L 157, 9.6.2006, str. 87).

usklajevanje dela v okviru skupine za nadzor, vključene v nadzor kreditne institucije.

Dvostranski sestanek

Sestanek med pristojnim organom in revizorjem kreditne institucije.

Tristranski sestanek

Sestanek med pristojnim organom, revizorjem in kreditno institucijo.

3. Izvajanje

Datum začetka uporabe

12. Te smernice se začnejo uporabljati 31. marca 2017.

4. Splošni okvir komunikacije med pristojnimi organi in revizorji

13. Pristojni organi in revizorji so v skladu s prvim pododstavkom člena 12(2) Uredbe (EU) št. 537/2014 odgovorni za vzpostavitev učinkovite medsebojne komunikacije.
14. Komunikacija, ki naj se vzpostavi med pristojnimi organi in revizorji, bi morala biti odprta in konstruktivna in tudi prilagodljiva glede na nepričakovane prihodnje dogodke.
15. Pristojni organi in revizorji bi morali vzpostaviti ustrezne postopke ter jih upoštevati pri oblikovanju in zagotavljanju učinkovite komunikacije .
16. Pristojni organi in revizorji bi morali prispevati k razvoju medsebojnega razumevanja njihovih zadevnih vlog in odgovornosti.
17. Obe strani bi morali izpolnjevati svoje zadevne pristojnosti, pri čemer ena stran ne sme uporabljati dela druge kot nadomestilo za svoje delo. Nadzorovana kreditna institucija bi morala ostati glavni vir informacij za delo obeh strani.
18. Učinkovita komunikacija med pristojnimi organi in revizorji bi morala olajšati izmenjavo informacij o kreditni instituciji, ki so bistvene za delo pristojnih organov in revizorjev. Pri izmenjavi informacij bi se morale upoštevati različne odgovornosti pristojnih organov in revizorjev, ki izhajajo iz različnega obsega in namena njihovih funkcij.
19. V zvezi z vsemi informacijami, ki se izmenjujejo v okviru komunikacije med pristojnimi organi in revizorji, se upoštevajo zahteve glede zaupnosti iz razdelka II poglavja 1 naslova VII Direktive 2013/36/EU, in če revizorji pristojnim organom v dobri veri razkrijejo katere koli informacije, ki se pojavijo v okviru te komunikacije, se tako razkritje v skladu s členom 12(3) Uredbe (EU) št. 537/2014 ne šteje za kršitev pogodbene ali pravne omejitve glede razkritja informacij.
20. Pristojni organi bi morali v okviru komunikacije z revizorji uveljaviti sorazmeren pristop in smotrno uporabljati svoje vire za vzpostavitev učinkovite komunikacije.
21. Cilj sorazmernega pristopa k uporabi teh smernic je uskladiti elemente komunikacije med pristojnimi organi in revizorji, kot je navedeno v razdelkih 5 in 6 teh smernic (področje uporabe informacij, ki se izmenjujejo, oblika komunikacije, udeleženci v komunikaciji, pogostost in časovni okvir komunikacije, komunikacija z vsemi revizorji skupaj), z velikostjo kreditne institucije, njeno notranjo organizacijo in naravo ter obsegom in zapletenostjo njenih dejavnosti, da se tako omogoči učinkovito izpolnjevanje cilja teh smernic.

22. Poglobljena komunikacija bi morala zlasti potekati z revizorji kreditnih institucij iz člena 131 Direktive 2013/36/EU (globalnih sistemsko pomembnih institucij (GSPI)⁵ in drugih sistemsko pomembnih institucij (DSPI)⁶) ter drugih institucij, ki jih določijo pristojni organi na podlagi ocene velikosti in notranje organizacije kreditne institucije ter narave, obsega in zapletenosti njenih dejavnosti.
23. Pristojni organi bi morali poleg tega redno ocenjevati, ali je potrebna poglobljena komunikacija z revizorjem katere koli kreditne institucije zaradi priložnostnih ali novonastalih vprašanj, kot so:
- nedavne pomembne ugotovitve iz nadzorniške ocene ali obvezne revizije;
 - najnovejše dogajanje, ki lahko spremeni oceno tveganja ali raven nadzorniškega delovanja v zvezi s kreditno institucijo;
 - zamenjava revizorja, imenovanega za izvedbo obvezne revizije kreditne institucije (vključno s primeri, ko na trg za obvezne revizije kreditnih institucij vstopi nov revizor);
 - razrešitev ali odstop revizorja v času izvedbe revizije.

⁵ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1222/2014 z dne 8. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za specifikacijo metodologije za določitev globalnih sistemsko pomembnih institucij in za opredelitev podkategorij globalnih sistemsko pomembnih institucij (UL L 330, 15.11.14, str. 27).

⁶ Smernice organa EBA o merilih za določitev pogojev uporabe člena 131(3) Direktive 2013/36/EU (CRD) v zvezi z oceno drugih sistemsko pomembnih institucij (DSPI) (EBA/GL/2014/10).

5. Komunikacija med pristojnimi organi in revizorji kreditne institucije

Obseg informacij, ki se izmenjujejo

Načelo 1: Informacije, ki se izmenjujejo, bi morale biti bistvene za naloge obeh strani, pri čemer se upošteva pomembnost informacij.

24. Pristojni organi bi morali v sodelovanju z revizorji opredeliti področja skupnega interesa, na katerih bi lahko izmenjava bistvenih informacij olajšala delo nadzora in potencialno vplivala na obvezno revizijo.
25. Pri proučitvi, katere informacije se bodo izmenjevale, bi se morala ustrezno upoštevati pomembnost informacij, vključno z njihovim verjetnim obsegom ter morebitnim vplivom na nadzor in obvezno revizijo kreditne institucije.
26. Izmenjevati je mogoče naslednje vrste informacij:
 - a. informacije o instituciji;
 - b. informacije o sektorju;
 - c. tekoča vprašanja;
 - d. novonastala vprašanja.
27. V prilogi k tem smernicam je na voljo neizčrpen seznam področij in vsebin, v zvezi s katerimi bi se lahko izmenjevale informacije med pristojnimi organi in revizorji.
28. Če je izvedljivo, bi morali pristojni organi pripraviti seznam vsebin za razpravo, da se spodbudi učinkovita komunikacija in izmenjava informacij. Pristojni organi bi se morali pred dejansko komunikacijo z revizorji posvetovati o ustreznosti tega seznama in jih pozvati k njegovemu sooblikovanju.

Načelo 2: Pristojni organi bi morali od revizorjev zahtevati izmenjavo informacij o vseh vsebinah, bistvenih za nadzor kreditne institucije.

29. Zahtevane informacije lahko vključujejo informacije v zvezi z opravljenimi revizijskimi postopki, pridobljene revizijske dokaze in sklepe revizorjev, kadar koli lahko take informacije po presoji pristojnega organa olajšajo opravljanje nadzorniških nalog.

30. Bistvene informacije so informacije in znanje, ki so pridobljeni v okviru obvezne revizije in se med drugim nanašajo in niso omejena zgolj na spodaj navedena področja, ki so podrobneje opisana v prilogi k tem smernicam, pri čemer vsako od njih vključuje neizčrpen seznam vsebin:
- zunanje okolje in profil tveganosti kreditne institucije;
 - korporativno upravljanje in notranje kontrole;
 - zmožnost kreditne institucije, da nadalje posluje kot delujoče podjetje;
 - revizijski pristop;
 - računovodski izkazi, vrednotenje sredstev in obveznosti ter razkritja;
 - revizijsko poročilo in komunikacija revizorjev z upravljalnim organom, višjim vodstvom ali revizijsko komisijo zadevne kreditne institucije ali organom, ki v tej kreditni instituciji opravlja enakovredne funkcije, o pomembnih zadevah v zvezi z računovodskim poročanjem in kontrolnimi funkcijami;
 - glavne ugotovitve opravljenih revizijskih postopkov in sklepi.
31. Kadar poteka poglobljena komunikacija, bi morali pristojni organi z revizorji razpravljati vsaj o revizijskem pristopu, revizijskem poročilu in komunikaciji revizorjev z upravljalnim organom, višjim vodstvom ali revizijsko komisijo kreditne institucije ali organom, ki v kreditni instituciji opravlja enakovredne funkcije, o pomembnih zadevah v zvezi z računovodskim poročanjem in kontrolnimi funkcijami, vključno z revizijskim poročilom in dodatnim poročilom revizijski komisiji iz člena 10 oziroma 11 Uredbe (EU) št. 537/2014, kot je podrobneje opisano v prilogi k tem smernicam. Pristojni organi lahko zlasti za razpravo o revizijskem pristopu upoštevajo vse ugotovitve ali sklepe iz nadzora kreditne institucije.

Načelo 3: Pristojni organi bi si morali z revizorji izmenjevati informacije o vsebinah, bistvenih za obvezno revizijo kreditne institucije.

32. Bistvene informacije, ki bi se morale izmenjevati med pristojnimi organi in revizorji, vključujejo vsebine, ki nastanejo v okviru postopka nadzora in bi po presoji pristojnega organa lahko bile bistvene za obvezno revizijo zadevne kreditne institucije.
33. Bistvene informacije so informacije in znanje, ki so pridobljeni v okviru postopka nadzora in se med drugim nanašajo in niso omejena zgolj na spodaj navedena področja, ki so podrobneje opisana v prilogi k tem smernicam, pri čemer vsako od njih vključuje neizčrpen seznam vsebin:
- zunanje okolje in profil tveganosti kreditne institucije;
 - korporativno upravljanje in notranje kontrole;

- c. zmožnost kreditne institucije, da nadalje posluje kot delujoče podjetje;
 - d. računovodski izkazi, vrednotenje sredstev in obveznosti ter razkritja;
 - e. nadzorniške ocene in ukrepi.
34. Poleg tega lahko pristojni organi revizorjem sporočijo vsa tekoča ali novonastala vsebine, ki vplivajo na sektor kreditnih institucij, kot so spremembe predpisov ali makroekonomski razvoj, ter rezultate tematskih in medsebojnih strokovnih pregledov, opravljenih v sektorju kreditnih institucij.

Oblika komunikacije

Načelo 4: Učinkovita komunikacija med pristojnimi organi in revizorji bi se morala vzpostaviti prek ustreznih komunikacijskih kanalov.

35. Obliko komunikacije je mogoče na splošno opredeliti kot:
- pisno (npr. e-pošta ali telefaks) in ustno (npr. fizični sestanki ali komunikacija na daljavo, kot so telefonski klici);
 - redno (npr. revizijska poročila) in izredno (npr. besedilo novih predpisov).
36. Pisna komunikacija bi se morala uporabljati v primerih, ko je treba zagotoviti jasnost ali hraniti evidenco o njej. Pristojni organi bi morali proučiti možnost uporabe pisne komunikacije, kadar se komunikacija nanaša na:
- revizijsko poročilo in komunikacijo revizorjev z upravljalnim organom, višjim vodstvom ali revizijsko komisijo zadevne kreditne institucije ali organom, ki v tej kreditni instituciji opravlja enakovredne funkcije, o pomembnih zadevah v zvezi z računovodskim poročanjem in kontrolnimi funkcijami;
 - ugotovitve in sklepe iz opravljenih revizijskih postopkov in nadzorniških postopkov;
 - zapletene tehnične zadeve;
 - novonastala vprašanja;
 - spremembe predpisov.
37. Fizični sestanki med pristojnimi organi in revizorji bi se morali organizirati za spodbujanje odprte in učinkovite komunikacije, zlasti kadar poteka poglobljena komunikacija.

Udeleženci v komunikaciji

Načelo 5: Udeleženci v komunikaciji bi morali vključevati poučene, obveščene in pooblaščené posameznike obeh strani.

38. Vodja skupine za nadzor in ključni revizijski partner bi morala biti glavna udeleženca v komunikaciji.
39. Kadar komunikacija poteka med posameznikoma, ki nista vodja skupine za nadzor in ključni revizijski partner, bi ju morale njune strani nemudoma obvestiti o vprašanjih, o katerih se je razpravljalo in zaključkih te komunikacije.
40. Pristojni organi bi morali oceniti koristnost organizacije tristranskih sestankov, zlasti kadar poteka poglobljena komunikacija. Pri oblikovanju take ocene bi morali pristojni organi upoštevati, ali:
 - a. so v zvezi s posebnim vprašanjem, o katerem bodo razpravljali pristojni organi in revizorji, potrebna pojasnila upravljalnega organa, višjega vodstva ali revizijske komisije kreditne institucije ali organa, ki v kreditni instituciji opravlja enakovredne funkcije;
 - b. je potrebno usklajevanje dejavnosti med pristojnim organom, revizorjem in kreditno institucijo.
41. Če so organizirani tristranski sestanki, bi ti morali potekati poleg dvostranskih sestankov. Tristranski sestanki lahko vključujejo člane revizijske komisije kreditne institucije, notranje revizorje, strokovnjake za zadevne ključne kontrolne funkcije ali po potrebi člane upravljalnega organa ali višjega vodstva kreditne institucije.
42. Če pristojni organi presodijo, da bi to olajšalo opravljanje nadzorniških nalog in ob upoštevanju pogojev varovanja poklicne skrivnosti, določenih v pravu Unije ali nacionalnem pravu, lahko na sestanke z revizorji povabijo druge ustrezne javne organe (kot so tisti, odgovorni za nadzor finančnih trgov, javni nadzor revizorjev ali reševanje kreditnih institucij) ali te organe obvestijo o izidu razprav z revizorji.
43. Učinkovita komunikacija med pristojnimi organi in revizorji bi morala vključevati ustrezne zaščitne ukrepe za neprekinjenost komunikacije ne glede na fluktuacijo zaposlenih. Pristojni organi bi morali voditi svojo notranjo evidenco o komunikaciji, da zagotovijo naslednikom osebja, ki je pred tem sodelovalo v komunikaciji, pridobitev zadostnih informacij o pretekli komunikaciji. Te informacije lahko vključujejo:
 - a. zapisnike o komunikaciji ali povzetek zapisnikov;
 - b. ključne vsebine, o katerih se je razpravljalo;
 - c. sklepe razprav;

- d. prihodnje ukrepe.

Pogostost in časovni okvir komunikacije

Načelo 6: Komunikacija med pristojnimi organi in revizorji bi morala biti tako pogosta, kolikor je to potrebno za zagotavljanje pravočasne izmenjave bistvenih informacij.

44. Pristojni organi bi morali vzpostaviti ustrezno pogostost in časovni okvir komunikacije z revizorji, kar zagotavlja pravočasno izmenjavo informacij o pomembnih vsebinah, ugotovljenih med opravljanjem njihovih nalog.
45. Pristojni organi bi se morali z revizorji posvetovati o ustreznosti pogostosti in časovnega okvira komunikacije.
46. Komunikacija lahko poteka v kateri koli fazi nadzorniških ali revizijskih postopkov, vključno z eno ali več naslednjih možnosti:
- a. med pripravo in načrtovanjem nadzorniških inšpekcijskih pregledov (na kraju samem ali zunaj njega);
 - b. med opravljanjem nadzorniških pregledov (na kraju samem ali zunaj njega);
 - c. po dokončanih nadzorniških pregledih (na kraju samem ali zunaj njega);
 - d. med pripravo in načrtovanjem obvezne revizije;
 - e. pred podpisom revizijskega poročila;
 - f. po podpisu revizijskega poročila.
47. Pristojni organi bi morali redno ocenjevati, ali nastajajoča vprašanja zahtevajo spremembo pogostosti in časovnega okvira komunikacije oziroma vzpostavitev izredne komunikacije. Ta lahko vključujejo vprašanja, ki vplivajo na celotni sektor kreditnih institucij ali njegov del (kot so makroekonomski pogoji), ali vprašanja, ki vplivajo na določeno kreditno institucijo (kot so ugotovitve med opravljanjem nadzorniških ali revizijskih postopkov ali primeri, v katerih so potrebna dodatna pojasnila glede določenega vprašanja).
48. Kadar poteka poglobljena komunikacija, bi moral biti vsaj enkrat letno organiziran dvostranski sestanek.

6. Komunikacija med pristojnimi organi in vsemi revizorji skupaj

Načelo 7: Komunikacija med pristojnimi organi in vsemi revizorji skupaj bi morala biti tako pogosta, kolikor je to potrebno za zagotavljanje pravočasne izmenjave informacij o vsebinah, bistvenih za nadzorniške naloge in obvezno revizijo kreditnih institucij.

49. Pristojni organi in vsi revizorji skupaj (kot je skupina revizorjev ali strokovni organ, ki zastopa revizorje) bi si morali prizadevati vzpostaviti enotno razumevanje sedanjih in nastajajočih prihodnjih dogodkov, pomembnih za nadzorniške naloge in obvezno revizijo kreditnih institucij.
50. Pristojni organi bi se morali z vsemi revizorji skupaj sestati vsaj enkrat letno, ne glede na sestanke, ki se organizirajo individualno med pristojnim organom in revizorjem ene ali več kreditnih institucij.
51. Komunikacija bi lahko potekala med katero koli fazo nadzorniških ali revizijskih postopkov, pri čemer bi se morali pristojni organi z revizorji posvetovati o ustreznosti pogostosti in časovnega okvira komunikacije.
52. V prilogi k tem smernicam je na voljo neizrčpen seznam področij in vsebin, v zvezi s katerimi bi se lahko, če je to ustrezno, izmenjevale informacije med pristojnimi organi in vsemi revizorji skupaj.
53. Če pristojni organi presodijo, da bi to olajšalo opravljanje nadzorniških nalog, lahko na te skupinske sestanke povabijo druge pristojne organe, odgovorne za bonitetni nadzor kreditnih institucij, ali ustrezne javne organe (kot so tisti, odgovorni za nadzor finančnih trgov ali javni nadzor revizorjev) in združenja (kot so združenja, ki zastopajo bančni, računovodski ali revizorski sektor) ali te organe in združenja obvestijo o izidu razprav z revizorji.

Priloga – Področja in vprašanja, ki so predmet komunikacije med pristojnimi organi in revizorji

54. V tej prilogi je na voljo neizrčen seznam področij in vprašanj, v zvezi s katerimi bi se pri izvajanju teh smernic lahko izmenjevale informacije med pristojnimi organi in revizorji kreditne institucije ali vsemi revizorji skupaj, kot je ustrezno. Spodaj navedena vprašanja so razvrščena po vsebini ne glede na pošiljatelja/posrednika informacij.

Zunanje okolje in profil tveganosti kreditne institucije

- a. ocena tveganja in obseg: ocena kreditne institucije s strani pristojnega organa in revizorja glede na zunanje okolje in učinkovitost kreditne institucije, poslovni model, korporativno strukturo, koncentracijo tveganja in nagnjenost k prevzemanju tveganja (vključno z vsemi povezanimi spremembami);
- b. spremembe predpisov;
- c. sprememba računovodskih in revizijskih standardov;
- d. makroekonomski razvoj, ki vpliva na sektor kreditnih institucij;

Korporativno upravljanje in notranje kontrole

- a. Kultura, filozofija in slog delovanja organa vodenja kreditne institucije (vključno s kakovostjo korporativnega upravljanja in koncentracijo/delitvijo pristojnosti med člani organa vodenja).
- b. Primernost članov upravljalnega organa kreditne institucije, višjega vodstva ali članov revizijske komisije ali organa, ki v tej kreditni instituciji opravlja enakovredne funkcije, za komunikacijo o pomembnih zadevah v zvezi z računovodskim poročanjem in kontrolnimi funkcijami (vključno z izvajanjem strukturnih notranjih sprememb upravljanja in organizacijskih postopkov prestrukturiranja).
- c. Vloga revizijske komisije ali organa, ki v tej kreditni instituciji opravlja enakovredne funkcije, pri nadzoru nad postopkom računovodskega poročanja.
- d. Kakovost razmerja med revizijsko komisijo ali organom, ki v tej kreditni instituciji opravlja enakovredne funkcije, in revizorji;

- e. Ugotovitve o notranjih kontrolah (na primer mnenje revizorja o opisu, vključenem v izjavo o upravljanju podjetja v skladu s členom 20 Direktive 2013/34/EU⁷, glavnih značilnosti sistemov notranje kontrole in upravljanja tveganj v povezavi s postopkom računovodskega poročanja, učinkovitosti upravljanja, kontrolnega okolja, uporabi in spremljanju kontrol, kakovosti ključnih kontrolnih funkcij in IT sistemov), rezultatih testov notranjih kontrol, ki jih opravijo revizorji in njihove posledice na revizijski pristop (na primer vpliv na obseg izvajanja neposrednega preverjanja in sodelovanje strokovnjakov pri obvezni reviziji);
- f. Pomembnejše pomanjkljivosti v postopkih notranje kontrole (na primer bistvene slabosti notranje kontrole v postopkih računovodskega poročanja kreditne institucije) in ugotovitve revizorjev o zadevah, pomembnih za odgovornost članov upravljalnega organa kreditne institucije, višjega vodstva ali revizijske komisije ali organa, ki v tej kreditni instituciji opravlja enakovredne funkcije, pri nadzoru nad strateško usmeritvijo kreditne institucije ali obveznostmi kreditne institucije, povezanih z njeno odgovornostjo. To lahko po potrebi vključuje ugotovitve revizorja o učinkovitosti funkcij notranje revizije, upravljanja tveganja in skladnosti (vključno z oceno tveganja za goljufije, zlasti zaradi slabosti notranjih kontrol).

Zmožnost kreditne institucije, da nadalje posluje kot delujoče podjetje

- a. Ocena tveganj, povezanih z nepretrganim delovanjem kreditne institucije, vključno s tveganji kapitalske ustreznosti (kot so kreditna, tržna in operativna tveganja ter minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ali MREL), velike izpostavljenosti, finančnega vzvoda, likvidnosti in financiranja.
- b. Ugotovitve na področjih morebitnega tveganja ugleda in tveganja neskladnosti kreditne institucije z ustreznimi zakonskimi zahtevami (vključno z bistvenimi dejanskimi ali morebitnimi pravnimi in pravnimi spori).

Revizijski pristop

- a. Pomembnost pri načrtovanju in izvajanju obvezne revizije.
- b. Sodelovanje zunanjih strokovnjakov pri obvezni reviziji.
- c. Uporaba dela notranjih revizorjev pri obvezni reviziji.
- d. Uporaba računovodskih politik in njihovih sprememb.
- e. Viri morebitnih pristranskosti vodstva.
- f. Opredeljena področja večjih tveganj.

⁷ Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih oblik podjetij, ki spreminja Direktivo 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavlja direktivi Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19);

- g. Posebna dela revizorja pri določenih transakcijah (pri čemer je morda potrebno sodelovanje strokovnjakov).
- h. Večje težave pri obvezni reviziji (vključno z nesoglasji med revizorji in člani upravljalnega organa kreditne institucije, višjega vodstva ali revizijske komisije ali člani organa, ki v tej kreditni instituciji opravlja enakovredne funkcije).
- i. Okoliščine, ki so privedle do večje spremembe pri načrtovanju revizije.

Računovodski izkazi, vrednotenje sredstev in obveznosti ter razkritja

- a. Mnenja in presoje o ključnih področjih tveganja in predpostavkah, vključno z večjimi transakcijami in vrednotenji (na primer na področjih ocene oslabitev in rezervacij in vrednotenju finančnih instrumentov).
- b. Računovodske prakse in področja, ki vključujejo višjo stopnjo negotovosti pri oceni (na primer na področjih ocene oslabitev in rezervacij in vrednotenju finančnih instrumentov).
- c. Kritične računovodske ocene in navedbe o pristranskosti vodstva:
 - i. če kreditna institucija dosledno uporablja vrednotenja, ki kažejo na optimistični ali pesimistični vzorec v znotraj sprejemljivih vrednotenj, ali druge navedbe o morebitni pristranskosti vodstva, ali
 - ii. če kreditna institucija izvaja transakcije, da bi dosegla poseben računovodski ali regulativni izid, pri katerem je sicer računovodska ali regulativna obdelava tehnično sprejemljiva, vendar pa zakriva vsebino transakcije.
- d. Napačne (popravljene ali nepopravljene) navedbe v računovodskih izkazih, ugotovljene med obvezno revizijo, in njihova ocena s strani revizorja.
- e. Primernost in zanesljivost razkritij v računovodskih izkazih glede na zahteve obveznega poročanja in tveganja, transakcije, presoje in predpostavke, o katerih se je razpravljalo na sedanjih in prejšnjih srečanjih.

Revizijsko poročilo in komunikacija revizorjev z upravljalnim organom kreditne institucije, višjim vodstvom ali revizijsko komisijo ali organom, ki v tej kreditni instituciji opravlja enakovredne funkcije, o pomembnih zadevah v zvezi z računovodskim poročanjem in kontrolnimi funkcijami

- a. revizijsko poročilo iz člena 10 Uredbe (EU) št. 537/2014.
- b. dodatno poročilo revizijski komisiji iz člena 11 Uredbe (EU) št. 537/2014.

Glavne ugotovitve opravljenih revizijskih postopkov in sklepi

- a. Vprašanja, opredeljena med obvezno revizijo in sporočena upravljalnemu organu kreditne institucije, višjemu vodstvu ali revizijski komisiji ali organu, ki v tej kreditni instituciji opravlja enakovredne funkcije, kot so pomanjkljivosti pri notranji kontroli, ki po strokovni presoji revizorjev zahtevajo pozornost vodstva.
- b. Pomembna vprašanja, o katerih se je intenzivno razpravljalo z upravljalnim organom kreditne institucije, višjim vodstvom ali revizijsko komisijo ali organom, ki v tej kreditni instituciji opravlja enakovredne funkcije.

Nadzorniške ocene in ukrepi

- a. Nadzorniški ukrepi, naloženi kreditni instituciji.
- b. Vprašanja, ki izhajajo iz nedavnih nadzorniških ocen tveganja institucije in pregledovanja (kot med nadzorniškimi pregledom in ovrednotenjem ali postopkom SREP⁸).
- c. Rezultati tematskih in medsebojnih strokovnih pregledov, ki jih je pristojni organ opravil v celotnem sektorju kreditnih institucij.
- d. Ugotovitve, ki izhajajo iz regulativnega poročanja kreditne institucije, vključno z regulativnim kapitalom.
- e. Skladnost z ustreznimi zakonodajnimi zahtevami skrbnega in varnega poslovanja.

Drugo

- a. Vprašanja, o katerih se je razpravljalo na srečanjih v prejšnjih letih, če se šteje, da so še vedno aktualna.
- b. Vprašanja, povezana z imenovanjem, spremembo, razrešitvi ali odstopom revizorja, imenovanega za izvedbo obvezne revizije.
- c. Dodatne zadeve, ki izhajajo iz obvezne revizije, kot so zadeve, ki izhajajo iz veljavnih ali novih zahtev, ki jih določa Unija ali nacionalno pravo.
- d. Povratna informacija o kakovosti komunikacije med pristojnimi organi in revizorji ter načini za izboljšanje komunikacije.

⁸ Smernice organa EBA (EBA/GL/2014/13), izdane v skladu s členom 107(3) Direktive 2013/36/EU.